

Zneužívání: 103. Rozruch kolem zahajovacího ceremoniálu olympijských her

Zneužívání

Rozruch kolem zahajovacího ceremoniálu olympijských her

Způsob, jakým kazatelé a odborníci reagují na kontroverze na internetu v zápalu kulturního dění, může být oknem pro objevování toho, jak ve společnosti funguje moc, a připomínkou toho, kde mohou křesťané najít svou vnitřní krásu.

Když screenshots ze zahajovacího ceremoniálu olympijských her odhalily scénu, která vypadala jako drag queen verze obrazu Leonarda da Vinciho *Poslední večeře*, všichni obyklí fanatici se samozřejmě vyrojili a zveřejnili své rozhořčení.

Snad nejpředvídatelnější byl [Al Mohler](#): „Každá společnost - bez výjimky - se sdružuje kolem dominantního náboženského impulsu s přidruženými symboly. V Paříži jsme viděli naprostou hrůzu z jejich nahrazení sekularismem. Je to záměrně pornografické zprznění křesťanství“.

Mohler pak varoval: „Nepřehlédněte, jak je to záměrné, až do detailů. Paříž aspiruje na to, aby se stala novým Babylónem, jehož středem je drag queen za oltářem.“

Když někdo na X navrhl, že by se křesťané měli zeptat, co asi udělali, že si zaslouží takovou satiru a výsměch, [Mike Cospers](#), ředitel mediálního oddělení CT pro Christianity Today, reagoval slovy, že takový nápad je „morálním ekvivalentem toho, když řeknete týrané manželce: ‚Co jsi udělala, že jsi svého muže tak rozzlobila?‘“ V jeho analogii to znamená, že zahajovací ceremoniál by byl morálním ekvivalentem manžela, který týrá svou ženu.

„To, co jsme viděli včera večer, záměrně zahrnovalo rouhavé obrazy, pohanské obrazy a sexualizované obrazy. Mělo to skandalizovat,“ dodal Cospers. „Je naprosto rozumné, že křesťané říkají: ‚Toto jsou naše posvátné symboly a nelíbí se nám, že na ně kálíte před miliardou lidí‘.“

Samozřejmě není vůbec překvapivé, když se dozvíme, jak [výbor olympijských her](#) ve skutečnosti myslel scénu jako „interpretaci řeckého boha Dionýsa“, vzhledem k tomu, že olympijské hry vznikly v Řecku a že účelem scény bylo, aby si lidé „uvědomili absurditu násilí mezi lidmi“.

Není vůbec překvapivé zjistit, že sřatá žena nebyla odkazem na moderní dispenzacionalistickou myšlenku, že křesťané budou řtati během soužení po vyřřzení, ale byla to narážka na Marii Antoinettu, jinak známou jako „řřatá královna“.

Jezdec na koni tedy samozřejmě neměl poukazovat na sivého koně a jezdce ve Zjevení, po nichž

následuje peklo, ale měl oslavovat Johanku z Arku, která je ve Francii v rámci uctívání křesťanství jejich patronkou.

„Uvědomělost a uvědomování si absurdity násilí nejsou zrovna charakterové rysy konzervativního evangelikalismu.“

Uvědomělost a uvědomování si absurdity násilí však nejsou zrovna charakterovými rysy konzervativního evangelikalismu, vzhledem k tomu, že podle zjištění [Public Religion Research Institute](#) republikáni 2,5krát častěji než demokraté podporují politické násilí.

Není tedy šokující slyšet taková slova od mužů, jako jsou Mohler nebo Cospeser.

Překvapivé na tomto příběhu bylo to, jak vyvolal hněv některých umírněnějších vůdců konzervativního evangelikalismu, kteří mají tendenci mít větší povědomí o tématech souvisejících s genderem než mnozí jejich kolegové.

„Přímé podkopávání Božího záměru“

Jedna z nejpozoruhodnějších reakcí přišla dnes ráno od Andyho Wooda, kazatele Saddleback Church v jižní Kalifornii. Wood byl vybrán Rickem Warrenem, aby po Warrenovi převzal službu.

Možná si vzpomínáte, že Saddleback byl v loňském roce ve zprávách, protože Warren [prozřel ohledně povolení žen](#) ve vedení církve a Jižní baptistická konvence v důsledku toho Saddleback – největší sbor denominace – vyloučila.

Andy Wood

Navzdory nedávným pokusům Saddlebacku zmírnit své postoje k ženám a navzdory tomu, že

olympijské hry objasnily výklad pátečního ceremoniálu, Wood dnes stál v Saddlebacku a přečetl následující prohlášení:

Jednou z nejděsivějších částí ceremoniálu byla inscenace, která velmi sugestivním způsobem znázorňovala Večeři Páně v podání drag queens. Vzali si něco, co je uměleckým dílem, ale co je více než to ztvárněním posvátného okamžiku, kdy Ježíš informoval své učedníky o svém nadcházejícím ukřižování za hříchy světa. Byla to naprostá urážka nejposvátnější události v dějinách lidstva.

Nenechte se mýlit, šlo o přímé podkopání Božího záměru – Božího záměru sexuality, Božího záměru manželství, a hlavně o výsměch králi Ježíši. Kdybych byl prezidentem Francie, cítil bych odpovědnost činit pokání jménem svého národa. Kdybych byl vedoucím představitelem olympijského výboru, cítil bych potřebu omluvit se každému rodiči, který se svou rodinou sledoval zahajovací ceremoniál olympijských her. A cítil bych potřebu okamžitě odstoupit.

V tu chvíli ho přerušil potlesk shromáždění. Poté Woods, aniž by se zmínil o prohlášení olympijských her o řeckém bohu Dionýsovi, prohlásil: „Je špatné cpát našim dětem do chřtánu hodnotový systém prostřednictvím zahajovacího ceremoniálu olympijských her.“ Na závěr řekl, že nepřítel to přehnal a že jsme na pokraji nového velkého probuzení, a označil to za „nejlepší dobu v dějinách církve být naživu!“.

„Dlužíte Západu omluvu“

Andy Stanley je známým hlasem v rozhovorech o LGBTQ lidech vzhledem ke své ochotě uspořádat v roce 2023 konferenci Unconditional, přestože byl v [Christianity Today obviněn](#), že vážně podkopává novozákonní sexuální etiku a „posílá lidi do pekla“.

Andy Stanley

Proto bylo překvapivé, když na X napsal o 9238 Američanech, kteří leží na americkém hřbitově v Normandii poté, co přišli během druhé světové války na pomoc Francii. „Jejich poslední modlitby patřily Bohu, jehož Synovi jste se vysmívali před celým světem,“ napsal. „Nejen křesťanům dlužíte omluvu. Dlužíte omluvu i Západu.“

Jakmile se však objevily další informace o zamýšlených záměrech Olympijského výboru, Stanley svůj tweet smazal. Během nedělní bohoslužby také o tom nepromluvil. Zatím tedy nevysvětlil, proč cítil potřebu něco původně říci a proč svůj příspěvek stáhl.

„Nejvulgárnější zesměšňovatelé křesťanství“

Glenn Packiam je populární kazatel, skladatel a spisovatel, který opustil známý sbor New Life Church v Colorado Springs ve státě Colorado a stal se vedoucím kazatelem sboru Rockharbor Church v kalifornské Costa Mesa. Na internetu obvykle vystupuje jako uklidňující hlas a svou platformu využívá k [podpoře žen](#), které kážou a vedou v církvi.

Nečekal jsem tedy, že se na X [vyjádří tak](#), jak to udělal: „Francie historicky poskytla nejvíce vulgárních zesměšňovatelů křesťanství – prostřednictvím literatury, filozofie a umění. Většina Západu přešla od militantního ateismu k lhostejnému agnosticismu a zraněnému cynismu. Někde se však hrubá kritika vydává za osvícený progresivismus.“

Glenn Packiam

Když se do něj lidé pustili, zdvojnásobil to odpovědmi jako např: „Čtení kulturní současnosti je klíčem k tomu, abychom v ní mohli žít věrně jako křesťané“ a „Francouzští kritici křesťanství vždy čerpali z vulgárního a obscenního“.

Poté se pokusil o vysvětlení: „Nejsem překvapen nebo dokonce uražen. Víme, co svět dělá. Ale myslím si, že čtení kulturního momentu je klíčem k tomu, abychom v něm mohli žít věrně jako křesťané. To je jeden z důvodů, proč nabídnout komentář. Pokud byl cílem výsměch, není to nic nového. Stalo se to Ježíšovi a on řekl, že se to stane jeho následovníkům.“

Ale nic není opovržlivějšího než ukřižovaný Bůh – a Bůh se do této hloubky snížil dobrovolně. Udělal to pro nás. Pokud bylo cílem vyjádření sounáležitosti – podvrácení křesťanského symbolu pro moderní poselství – pak je fascinující, že není mocnějšího symbolu než Ježíšův stůl.“

Zatímco Stanley po zveřejnění dalších informací svůj tweet smazal, Packiam se nedal. Poté, co se mu někdo zmínil o Dionýsově svátku, [reagoval](#): „Myslím, že to měl být nějaký kreativní mišmaš. Ta svatozář kolem ústřední postavy a její umístění uprostřed je přinejmenším přitakání... je to pak jakási pohanská Poslední večeře s Dionýsem v čele a hojnými zvrácenostmi.“

„Když se svět chová jako svět“

Ozvali se i další zdánlivě umírnění kazatelé. Rich Villodas, autor a kazatel New Life Fellowship Church v Queensu ve státě New York, [napsal](#): „To, že jsou křesťané překvapeni, když se svět chová jako svět, je pro mě vždycky zajímavé.“

Derwin Gray

A Derwin Gray, kazatel Transformation Church nedaleko Charlotte, [napsal](#): „Jako Ježíšův následovník jsem více znepokojen zlem sexuálního zneužívání v církvi, korupcí vedení, chamtivostí, sexuální nemorálností, kázáním bez Krista, špatným učednictvím a politickou modloslužbou než nevěřícími, kteří se na olympijském ceremoniálu vysmívají křesťanské víře.“

Navzdory odměřenějšímu tónu Villodase a oprávněnějším obavám Graye stále předpokládají, že olympijské hry byly zaměřeny na zesměšňování křesťanů, z čehož vyplývá, že transvestité jsou hříšní a že křesťané jsou na spodině moci.

Spektrum reakcí

Všimněte si, jaké je zde spektrum reakcí. Všichni výše zmínění muži jsou vůči LGBTQ lidem a zvláště vůči drag queens odmítaví. V tom jsou konzistentní. V daném okamžiku však také vykazují spektrum reakcí, které zahrnuje:

- Odsouzení olympijského výboru za zesměšňování Ježíše a podkopávání Božího záměru
- Označení tohoto okamžiku za důvod k „naprosté hrůze“.
- Odsuzují ji jako pornografii a nazývají ji Babylonem.
- Tvrdí, že je to morální ekvivalent zneužívání v manželství.
- Vyzývají k omluvě Západu
- Obviňují Francii z používání vulgarit k zesměšňování křesťanství
- Zdvojnásobení logiky o pravověrnosti
- Přiznání, že se nejednalo zcela o křesťanství, a zároveň to označit za šaškárnu.
- Smazání příspěvku po dalším zamyšlení
- Povzbuzování křesťanů, aby se nedivili
- Upozorňování církve na zneužívání v církvi
- Zajímavé je také to, jak se spektrum rozhořčení táhne od bílých vedoucích až po černošské vedoucí. Přestože Villodas a Gray zůstávají vůči LGBTQ lidem a drag queens nepřející, zdá se, že jejich blízkost ke spodním vrstvám moci v křesťanství provází jiný přístup než Mohlera a Cospere ve světě.

Kdo je Babylon?

Podle Mohlera „Paříž aspiruje na to, aby se stala novým Babylonem, v jehož středu za oltářem stojí drag queen“.

Al Mohler

Jinými slovy, Mohler věří v kulturní kosmologii, kde jsou drag queens v nejvyšším patře babylonské věže a křesťané v nejnižším.

Jakkoli se domnívám, že se Mohler v tomto tématu mýlí, s jeho metaforou vlastně souhlasím. Ve hře je mocenská dynamika podobná Babylonu. Umístění lidí ve věži je však třeba obrátit. Skutečnost je taková, že drag queens jsou ve spodním patře, zatímco bílí muži a zejména křesťané jsou nahoře.

Jedním ze způsobů, jak víme, že je to pravda, je to, že existuje spousta bílých mužů a křesťanů s velkými platformami, kteří se dělí o své myšlenky ohledně toho, co se stalo, a velmi málo příkladů drag queens, kteří se dělí o svůj pohled.

Představte si, že by konzervativní křesťané mohli tento kulturní moment využít jako příležitost poučit se z olympijských her o tom, jak absurdní je oslavovat spravedlnost jako odplatné násilí. Možná by pak nebyli 2,5krát náchylnější k podpoře politického násilí než demokraté.

Jistě, Ježíš řekl, že svět bude nenávidět jeho následovníky. Ale to bylo v kontextu impéria, přičemž svět byl definován hierarchií statusových hodnot impéria. Na moderní křesťany, kteří mají své výsadní postavení prověřeno ani ne tak lidmi, kteří je k tomu vyzývají, ale jejich vlastní sebemrškačskou paranoiou, to prostě neplatí.

I kdyby si Francie dělala z křesťanů legraci a i kdyby Ježíš vystupoval proti LGBTQ lidem, v Písmu nenajdeme jediný příklad, kdy by se Ježíš vyděsil z toho, že si z něj Římané dělají legraci kvůli tomu, že vystupuje proti LGBTQ lidem.

Naučit se oslavovat rozmanitost těch, kteří spolu stolují

Naštěstí existuje několik příkladů křesťanských vedoucích, kteří jsou obeznámeni se smutkem těch, kteří se nacházejí v područí bílé mužské křesťanské moci a kteří nám připomínají krásu, kterou je možné zažít u stolu.

Joash Thomas, národní ředitel pro mobilizaci a obhajobu ve společnosti International Justice Mission Canada, [nám to připomněl](#):

„Kdybychom odolali nutkání se nad tím pohoršovat, mohli bychom se podívat trochu blíže a připomenout si, že *každý* má místo u Ježíšova stolu.“ Pak dodal: „Kdybychom se podívali ještě blíže, možná bychom u Ježíšova stolu viděli i sami sebe.“

Matt Tebbe

Novozákonní badatelka Laura Robinsonová [dodala](#): „Netahejte do toho lidi, kteří nemohou mluvit sami za sebe. Stejně snadno a možná i pravdivěji byste mohli říct, že díky vojákům, kteří vtrhli na pláž v Normandii (ano, včetně těch židovských), byli nacisté poraženi a Francie je dnes zemí, jak ji známe, s živou kontrakulturou, dlouhou tradicí divadla, hlavním centrem moderního drag a domovem pro pracující barevné umělce a queer umělce.“

A pro ty, kteří tvrdí, že prosazujeme myšlenku, že bílí muži jsou nenapravitelní, existují bílí kazatelé, kteří také chápou dynamiku, která je zde ve hře.

Matt Tebbe, kněz v The Table Indy, [se zamyslel](#): „Takhle to dopadá, když nevidíte moc a její fungování. Křesťané v USA mají propagandou kulturní války vymyté mozky, aby věřili, že jsou napadáni a pronásledováni. Nejsme. Jsme většina.“

Pak uzavřel: „Také se ukazuje, že mnoho křesťanů může být uraženo něčím, co se jich vůbec netýkalo. To s vámi udělá kulturní válka.“

Rick Pidcock

[Baptist News Global](#)

Rick Pidcock

Rick Pidcock

Rick Pidcock je absolventem Univerzity Boba Jonese v roce 2004 s bakalářským titulem v oboru Bible. Je to spisovatel na volné noze se sídlem v Jižní Karolíně a bývalý Clemons Fellow s BNG. Nedávno dokončil magisterský titul v oboru uctívání na Northern Seminary. Je otcem pěti dětí v domácnosti a produkuje hudbu pod uměleckým jménem Provoke Wonder. Sledujte jeho blog na adrese www.rickpidcock.com.

-tep-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)